

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

הרוק פשוט משלים את המעגל החברתי-תרבותי, בספקו את החוליה החסרה בין הציביליזציה המודרנית המתנוונת לבין תרבות ה'נונגל' הפראית. אחרי שבמשך אלפי שנים ניסה האדם להינתק ממוצאו החייתי, ואף הגיע לתקופות-שיא של מרי-חה תרבותית, שוב הוא חוזר אל מקורו. אני רק לא יודע אם הרוק'נרול רק מבטא מצב קיים, או שהוא מבשר התפתחות חדשה עומדת על הסף, כאשר יתפוצצו המנאטונים ושרירי הנוע האנושי — אם בכלל ישארו כאלה — יחזרו אל תרבות ה'נונגל'.

דויד מגן, ירושלים

אם המלים שהבאתם במתיחת הכתבה שלכם נחשבות ל'שיר', או אני משורר. לא מאמינים? הנה:
רוק'נרול?
למה ל'סכול'?
רוק רוק רוק —
אל תשתוקו!
האם זה מחול?
או סתם צחוק?

יאיר כהן, תל-אביב

המוזר בנימוסיה

אינני יודע מי צודק בפרשת סחיטת ציי-לוסו העירום (העולם הזה 1268). זאת בי וודאי יפסוק בית-המשפט. אולם כאב לבן ולבת, תלמידו ניפנסיה, אינו יכול אלא להיות חרד לתופעות השונות הצצות ועזות בזמן האחרון בין בני שיכבת-ניל זו. כתבתם בנידון לא היתה הידיעה הראשונה שהגיעה אלי על מעשים מסוג זה. כבר סיפרו בחוג ירדני על בחורים העושים להם זאת להובי, היינו: להביא בחורות לכל מיני מצבים אינטימיים, ולצלם אותן. בי דרך כלל הם עושים זאת בהסכמה הדדית, כספורט. אבל מספורט כזה יכולות לצמוח תוצאות נוראות. הגיע הזמן שמחנכים ישימו לבד את לבם, ויקדישו קצת יותר מחשבה לרמתם המוסרית של תלמידיהם.

דניאל הירשפלד, תל-אביב

מרים מבקשת עזרה

פגשתי ברחוב את מרים רמפורט, אותה אלמנית המוכרת לבעלי-חיים (העולם הזה 1267). היא מבקשת ממערכת העתון ומכלל הקוראים לעזור לה במציאת חדר מתאים לכלביה, ומעטירה שפע של כל טוב על הי מערכת ועל קהילה-קוראים.

ב. בריכובא, ירושלים

בגדי ב.ב.

התמונה היפה ביותר שהופיעה בגליון האחרון (העולם הזה 1268) היתה — כן, אל תחזקו! — דווקא תמונתה של בריגיט בארדו הלבושה. אמנם קרה לי קודם לכת פעל מתמונות של בריגיט המעורטלת, אך לבושה התמונה האחרונה הזאת, כשהיא לבושה כמו 'נטלמן' אנגלי, אינני מבין מדוע היא בכלל צריכה להתפשט. הרי היא מקסימה הרבה יותר כשהיא לבושה!

אלי הררי, נתניה

צבר יורד על עצמו

זה מכבר חש אני, כקוראים רבים, כי רשימותיו של שמעון צבר מתדרדרות מטה מטה בכדורון הבינוניות והאפוריות. אך על כל השיאים עלתה רשימתו האחרונה (העולם הזה 1267), על הלוקט פרסיביאליס. וכי מה תימה ששמעון צבר לא הבין שם מאומה, אמר כבר אדם שוודאי היה זוכה בפרס על הכתה-ישראל, "מה לתבן את הכר?" ולסיכום: אם בימים גשומים אלה סובל שמעון צבר ממחסור בנושאים, טוב יעשה אם יבלה את ימיו בציור מרולטרים בעלי הכרה ופושטייד, אולי יאיר לו האירידי ליום הריאליסטי פנים יותר מאשר ההומור הישראלי.

יובל רותם, ירושלים

שמעון לוקח דברים ללב. מיד קם והלך לחפש פרולטרים-בעלי-הכרה ופושטייד. אמר לו שפרולטרים לא פושטים יד — רק באמצעות מנביות. אמר: טוב, סיהיו פרולטרים-בעלי-הכרה. אמרו לו: הצירוף הזה נתפרק עם פרוק הפלמ"ח. עששה לו עציר — פנה לחפש פושטייד. ירד גשם. כל פושטייד הלכו הביתה.

פליטים ושרום

... אני מסכים שהפליטים הערביים טובים לים וחייבים לשקמם (העולם הזה 1266). לצערי לא אוכל להתעלם ממה שגורם למצבם כי בהתעלמותי הנני תומך: (א) בתוקפנות ושפיכת-דם ערבית בשנת 1948 — שהיא הסיבה היחידה המונעת ישיבת הפליטים הערביים בסדניתם. (ב) בהכנסת הישוב או לתוך גיטאות. (ג) בחילול זכרם של אוהם אנשים ש' בזכותם כולני חיים. בהתנגדותי לתוקפנות, יצערי לא אוכל להסכים להצעתכם, ותקותי שתשכנעו ש' חילוקי דעות זו תופעה יאפשרית בחברה הומשית.

ברנרד ישר, תל-אביב

... בספר לבעית הפליטים והשלום, יש להוסיף את גורם כח העבודה הזול, הנמצא ביד הערבים, היכול להמסס שואה על צבור הפועלים בארץ. כדאי להזכיר זאת למפ"ם. אני מבין שהמפלגה הליברלית ובעלי המציעות החופשיים מסייגים ל'שלום, אבל מפ"ם?

פופר יוסלר, כפר-איתא

לידו

לצעירים
ולצעירים
ברוחם

היא שונה.
היא מיוחדת במינה.
היא

BLENDED

1968 L.L. וקסמן

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.